

**Манько Святлана
Сяргееўна,
настаўнік нямецкай мовы**

Аб роднай мове

Мы амаль не ўжываем
Беларускія словы.

Стала роднай чамусьці
Для нас руская мова.

Але ж мы, беларусы,
Мы сваю мову маем.
Дык чаму ж, не пайму я,
Мы яе забываем?

У нас прыгожая мова,
Мілагучная мова.

Так цудоўна гучаць
Беларускія словы!

Беларуская мова—
Мова продкаў-ліцвінаў.
Згіне мова народа—
І народ сам загіне.

Трэба родную мову
Шанаваць, як святыні,
Каб не выпаў ёй лès
Той, што выпаў латыні.

Вясна

Сонейка прыгрэла,
Зашумелі раўчукі,
Вярнуліся з-за мора
Вясёллыя шпакі.

Агледзелі свой домік
І сталі шчабятцаць.
Ім трэба мяккі ложак
Для дзетак рыхтаваць.

Зрабіў свой вылет першы
Нясмелы матылёк,
Гудуць ля вулля пчолы
Так, што чуваць здалёк.

Прачнуліся мурашкі,
Жучкі і чарвячкі,
Аглядваюць прасторы,
Нібыта навічкі.

У поле выйшлі людзі:
Пара ўжо працаваць—
Усюды ў прыродзе
Крокі вясны чуваць.

Мая Беларусь

Я люблю сваю Радзіму,
Поле, лес і пералескі,
Першы снег, і спеў птушыны,
І блакітныя пралескі.

Беластвольныя бярозкі,
Нібы стройныя дзяўчаты,
Куст шыпшыны ля дарогі
І рамонкі каля хаты.

Я люблю сваю Радзіму,
Подых ветру, сонца ласкі,
Даўніны сівой паданні,
Песні маці, яе казкі.

Я люблю сваю Радзіму,
Беларускі наш народ.
Хай жыве шчасліва, у згодзе
І ў здабытку з году ў год